

ป้าเฉลียวผู้คอยกำลังใจ

นางเฉลียว ลิทธิประเสริฐ อายุ 86 ปี อยู่บ้านเลขที่ 4/76 อาศัยอยู่กับบุตรชายซึ่งมีอาชีพรับจ้าง ที่ปั๊มน้ำมันแห่งหนึ่ง สะใภ้เป็นแม่บ้าน และหลานชาย (น้องโบว์) วัย 7 ขวบ เรียนอยู่ชั้น ป. 1 รายได้ภายในครอบครัวจึงได้จากบุตรชายเป็นหลัก ซึ่งก็ต้องประหยัดอย่างมาก สุขภาพของป้า

เฉลียวก็ทรุดโทรมไปตามวัย ป้าเฉลียวตาก็เริ่มมองไม่เห็นเนื่องจากเป็นต้อกระจก

ป้าเฉลียวเดิมเป็นคนจังหวัดนครราชสีมา พ่อแม่มีอาชีพทำนา มีพี่น้องทั้งหมด 9 คน ซึ่งปัจจุบัน พ่อแม่และพี่น้องก็เสียชีวิตไปหมดแล้ว ป้าเฉลียวเล่าย้อนถึงอดีตว่า ด้วยความยากจน การทำมาหากินที่ไม่พอกิน พี่น้องบางส่วน

จึงอพยพมาอยู่กรุงเทพฯ และมาปักหลักอยู่ที่แรกและที่เดียวในชีวิตคือสลัมคลองเตยซึ่งก็อยู่มาแล้วร่วม 50 ปี โดยยึดอาชีพกรรมกรก่อสร้าง แบกดิน แบกทราย รายได้ก็ไม่แน่นอน ป้าเฉลียวมีครอบครัวเมื่ออายุได้ 25 ปี สามิ ชื่อ นายสุพรรณ บุตรดี (เสียชีวิต) เมื่อ 3 ปีที่แล้วเนื่องจากโรคเบาหวาน) นายสุพรรณเป็นคนจังหวัดศรีสะเกษโดยกำเนิด หนีสงครามญี่ปุ่น ปลดทหารเมื่อปี พ.ศ. 2501 และมาทำงานรับจ้างทั่วไปเรื่อยมา จนกระทั่งมาอยู่กินกับป้าเฉลียวและมีบุตรด้วยกัน 6 คน ลูกๆส่วนใหญ่ก็แยกย้ายกันไปมีครอบครัวและทำมาหากินที่อื่น เหลือแต่บุตรชายที่อยู่ด้วย ปัจจุบันคนเดียวที่ยังดูแลป้าเฉลียวอยู่

วันที่ทุลกระหม่อมหญิงฯเสด็จมาทรงเยี่ยม ป้าก็ยังดูแข็งแรงกว่าวันนี้ วันนี้ป้าต้องนอนกลับพื้นด้วยความอ่อนล้า เนื่องจากอาการป่วยกำเริบ ปวดข้อปวดตัวด้วยพิษไข้ บวกกับสายตาที่มองไม่ค่อยเห็น ดีที่เป็นช่วงปิดเทอมยังมีหลานชายคอยให้กำลังใจอยู่ข้าง ป้าบอกว่ามันเป็นธรรมดาของคนแก่ที่มีอาการสามวันดีสี่วันไข้หรือที่เรียกว่าโรคชรา หากได้กำลังใจกับลูกๆ หลานๆ ที่คอยเอาใจใส่ก็เป็นพลังและมีความสุขแล้ว.....